УДК 347.73
DOI https://doi.org/10.32844/2618-1258.2020.5-2.22

ФЕСЕНКО О.М.

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ІНВЕСТИЦІЙ

ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE IN THE FIELD OF INVESTMENT PROTECTION

Сьогодні в Україні здійснюються значні зміни у різних сферах життя. Змінюються і розвиваються система нормативних актів, система оподаткування, банківська система, змінюються топоніми, відновлюються історичні назви і пам'ятники, свідомість людей по-іншому сприймає такі поняття, як «інвестування», «приватизація», «конкуренція», «бізнес», «підприємництво» тощо, реально гарантується право дотримуватися різних політичних і релігійних поглядів. Однак водночас держава повинна забезпечувати громадський порядок і законність, без чого неможливі жодні прогресивні зміни. Забезпечення правопорядку має здійснюватися, перш за все, через підвищення рівня культури поведінки, забезпечення пристойних соціальних і матеріальних умов життя, правового виховання громадян, а коли цього недостатньо, то й силою адміністративного примусу. Поліція здійснює свою діяльність у сфері забезпечення громадської безпеки, громадського порядку і боротьби зі злочинністю у двох основних напрямах: кримінально-правовому і адміністративно-правовому. Це два важелі, використовуючи які поліція впливає на стан правопорядку. У статті робиться аналіз сутності адміністративної діяльності органів внутрішніх справ та органів Національної поліції України зокрема. Розглянуто проблематику адміністративної діяльності у сфері захисту інвестицій. Визначено, що у зв'язку з розпочатим процесом реформування правоохоронної системи України, зокрема органів поліції, надзвичайно актуальними є питання забезпечення соціально-сервісної орієнтації діяльності поліції, спрямування її на забезпечення повної та безпосередньої реалізації прав і свобод людини та громадянина, розроблення нових форм і методів діяльності органів та підрозділів поліції у сфері реалізації правоохоронної функції держави з урахуванням загальновизнаних міжнародних стандартів. Зроблено висновок, що сьогодні переглядаються підходи до змісту правоохоронних функцій держави та діяльності правоохоронних органів, зокрема адміністративної діяльності органів Національної поліції. Боротьба з адміністративними правопорушеннями у сфері фінансів та інвестиційної діяльності вимагає ефективності діяльності не тільки органів Національної поліції як одного з видів їх правоохоронної діяльності, а й усіх гілок державної влади, а також підвищення почуття обов'язку та відповідальності перед державою самих громадян.

Ключові слова: *адміністративна діяльність, органи Національної поліції України, інвестиційна діяльність, захист інвестицій.*

Today in Ukraine significant changes are taking place in various spheres of life. The system of normative acts, the system of taxation, the banking system are changing and developing, toponyms are changing, historical names and monuments are being restored, people's consciousness perceives such concepts as "investment", "privatization", "competition", "business", "entrepreneurship", etc., really guarantees the right to adhere to different political and religious views. However, at the same time, the state must ensure public order and legality, without which no progressive changes are possible. Ensuring law and order should be carried out primarily through raising the level of culture of behavior, ensuring decent social and material living conditions, legal education of

© ФЕСЕНКО О.М. – кандидат юридичних наук, докторант (Науково-дослідний інститут публічного права)

citizens, and when this is not enough, then by force of administrative coercion. The police carry out their activities in the field of public safety, public order and the fight against crime in two main areas: criminal law and administrative law. These are two levers, using which, the police influence the state of law and order. The article analyzes the essence of the administrative activity of the bodies of internal affairs and the bodies of the National Police of Ukraine in particular. The problems of administrative activity in the field of investment protection are considered. It is determined that in connection with the process of reforming the law enforcement system of Ukraine, in particular the police, the issues of ensuring social and service orientation of the police, its direction to ensure full and direct realization of human and civil rights and freedoms, development of new forms and methods of activity of bodies and divisions of police in the field of realization of law enforcement function of the state taking into account the generally accepted international standards. It is concluded that today the approaches to the content of law enforcement functions of the state and the activities of law enforcement agencies, in particular the administrative activities of the National Police, are being revised. Combating administrative offenses in the field of finance and investment requires the effectiveness of not only the National Police as one of their law enforcement activities, but also all branches of government, as well as increasing the sense of duty and responsibility to the state of the citizens themselves.

Key words: *administrative activity, national police of Ukraine, investment activity, investment protection.*

Вступ. Сьогодні в Україні здійснюються значні зміни у різних сферах життя. Змінюються і розвиваються система нормативних актів, система оподаткування, банківська система, змінюються топоніми, відновлюються історичні назви і пам'ятники, свідомість людей по-іншому сприймає такі поняття, як «інвестування», «приватизація», «конкуренція», «бізнес», «підприємництво» тощо, реально гарантується право дотримуватися різних політичних і релігійних поглядів. Однак водночас держава повинна забезпечувати громадський порядок і законність, без чого неможливі жодні прогресивні зміни. Забезпечення правопорядку має здійснюватися, перш за все через, підвищення рівня культури поведінки, забезпечення пристойних соціальних і матеріальних умов життя, правового виховання громадян, а коли цього недостатньо, то й силою адміністративного примусу. Поліція здійснює свою діяльність у сфері забезпечення громадської безпеки, громадського порядку і боротьби зі злочинністю у двох основних напрямах: кримінально-правовому і адміністративно-правовому. Це два важелі, використовуючи які поліція впливає на стан правопорядку. Близько 80% завдань і дій, які виконують поліцейські, належать до сфери адміністративної діяльності, адміністративного припинення протиправної поведінки. Вона відіграє в діяльності поліції особливу роль, бо завдяки цьому поліція має можливість безпосередньо втручатися в ситуацію, припиняти небезпечні дії суб'єкта, усувати причини та умови, що можуть призвести до тяжких наслідків, захищати належним чином право громадянина та держави, а також права суб'єктів інвестиційної діяльності.

Окремі аспекти адміністративної (поліцейської) діяльності органів внутрішніх справ досліджували такі науковці, як: В.Б. Авер'янов, О.М. Бандурка, Є.Ю. Бараш, В.О. Басс, Д.М. Бахрах, О.І. Безпалова, Ю.П. Битяк, В.В. Галунько, Ю.В. Гаруст, І.П. Голосніченко, С.М. Гусаров, Є.В. Додін, О.Ю. Дрозд, А.П. Кармолицький, М.Ф. Криштанович, В.В. Ковальська, Ю.В. Ковбасюк, А.Т. Комзюк, М.І. Корнієнко, М.В. Кравчук, В.В. Маліков, А.А. Манжула, М.Д. Мартинов, Д.В. Олійник, А.М. Подоляка, Т.О. Проценко, Є.В. Сергієнко, Г.П. Ситник, Є.Ю. Соболь, А.В. Солонар, В. . Сокуренко та ін. Проте, незважаючи на беззаперечну актуальність наукових пошуків у сфері захисту інвестицій, вивченню даної проблематики приділено недостатньо уваги.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження адміністративної діяльності органів Національної поліції України у сфері захисту інвестицій.

Результати дослідження. Органи внутрішніх справ являють собою найбільш численну, воєнізовану правоохоронну структуру, що займає особливе місце в державно-адміністративному апараті. Головними цілями, поставленими перед названою структурою, є охорона громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, боротьба зі злочинністю. Своєю чергою, реалізація зазначених цілей досягається у процесі адміністративної діяльності, функціонально властивої органам внутрішніх справ, і виступає як пріоритетний напрям виконавчо-розпорядчого впливу

з боку державних органів на публічні відносини. Адміністративна діяльність як управлінська функція має історію тривалістю в кілька століть. Термін «адміністрація» в перекладі з латинської (administratio) означає «управління» та застосовується в українській мові для позначення сукупності державних органів, що здійснюють функції управління, а також посадових осіб, зайнятих управлінням. Таким чином, адміністративна діяльність спрямована, перш за все, на регулювання суспільних відносин, обов'язковим суб'єктом яких виступає керуючий, організуючий орган [8].

У сучасній теорії адміністративного права акумулюються різні підходи до розуміння адміністративної діяльності органів внутрішніх справ. Так, А.П. Коренєв визначає зазначене поняття як цілеспрямовану, організуючу виконавчу і розпорядчу діяльність, що полягає у безпосередньому, повсякденному практичному здійсненні завдань і функцій держави у сфері внутрішніх справ [6, с. 38]. Більш розгорнута характеристика адміністративної діяльності органів внутрішніх справ дається колективом авторів як «самостійний вид діяльності органів внутрішніх справ, що носить владний виконавчо-розпорядчий характер та полягає у реалізації ними в межах своєї компетенції зовнішніх адміністративно-процедурних та адміністративно-юрисдикційних повноважень, а також у здійсненні внутрішньоорганізаційної діяльності для забезпечення чіткого функціонування підрозділів органів внутрішніх справ» [5, с. 15]. Дещо відрізняється від попереднього визначення адміністративної діяльності, сформульоване О.І. Бекетовим: «Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ (міліції) являє собою виконавчо-розпорядчу діяльність з організації роботи служб і підрозділів зазначених органів та практичного здійснення адміністративно-правовими способами охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки та боротьби зі злочинністю» [4, с. 8]. Своє трактування адміністративної діяльності має і Д.Н. Бахрах, він зазначає, що «адміністративна діяльність – це систематична, безперервна організація, спрямована на збереження соціальної системи, її зміцнення, розвиток» [3, с. 10; 8].

Інші колективи вчених-адміністративістів [8] розуміють під адміністративною діяльністю врегульовану нормами адміністративного права виконавчо-розпорядчу діяльність з організації роботи служб і підрозділів зазначених органів щодо практичного забезпечення особистої безпеки громадян, захисту їхніх прав і свобод, охорони громадського порядку, громадської безпеки, попередження й припинення правопорушень [4, с. 9], а також «урегульовану зазвичай нормами адміністративного права підзаконну, підзвітну, державно-владну діяльність їх апаратів, служб та підрозділів, яка відбувається у співпраці з населенням і місцевими громадами та спрямована на організацію і практичне здійснення заходів щодо охорони громадською порядку, забезпечення громадської безпеки, профілактики правопорушень, а також надання правоохоронних та адміністративних послуг» [1, с. 18].

Узагальнюючи зміст численних дефініцій адміністративної діяльності органів внутрішніх справ, можна умовно розділити їх на дві групи залежно від розуміння їх авторами об'єкта такої діяльності. В одних випадках до адміністративної діяльності належить будь-яка діяльність, здійснювана в межах їх компетенції (широке розуміння). В інших визначеннях адміністративна діяльність органів внутрішніх справ розмежовується з оперативно-розшуковою та кримінально-процесуальною діяльністю (вузьке розуміння) [8].

Отже, термін «адміністративна діяльність» широко застосовується не лише в наукових джерелах, а й у законодавстві, причому найбільш часто у зв'язку з характеристикою діяльності правоохоронних органів. Так, провідним спеціальним суб'єктом, на який покладено обов'язок реалізації правоохоронної функції держави, є органи Національної поліції України.

Основними нормативно-правовими актами, що визначають повноваження Національної поліції України як основного суб'єкта реалізації правоохоронної функції держави та регулюють її діяльність, є закони України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015, «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18.02.1992, «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30.06.1993, «Про участь України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки» від 23.04.1999, «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» від 22.06.2000, «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 14.10.2014; Постанова Кабінету Міністрів Української РСР «Про затвердження Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ» від 29.07.1991 № 114, Постанова Кабміну України «Про затвердження Положення про Національну поліцію» від 28.10.2015 № 877 та ін. А також накази МВС, прийняті в межах повноважень, передбачених законом, обов'язкові для виконання центральними органами виконавчої влади, їхніми територіальними органами, місцевими державними адміністраціями, орга-

нами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами й організаціями незалежно від форми власності та громадянами, у тому числі органами поліції України. Отже, слід виділити такі затверджені наказом МВС України та Національної поліції України акти: Положення про порядок роботи зі зверненнями громадян і організації їх особистого прийому в системі Міністерства внутрішніх справ України від 10.10.2004; Інструкцію з організації діяльності чергових частин і підрозділів внутрішніх справ України, спрямованої на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, від 29.04.2009; Положення про патрульну службу МВС від 02.07.2015; Положення про Департамент патрульної поліції від 06.11.2015; Інструкцію з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції від 06.11.2015; Інструкцію з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, від 07.11.2015; Інструкцію про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, від 09.11.2015; Інструкцію з організації контролю за виконанням документів у Національній поліції України від 13.06.2016; Інструкцію з автоматизованого обліку адміністративних правопорушень від 04.07.2016; Порядок організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку від 10.08.2016.

Хотілося б відзначити, що у зв'язку з розпочатим процесом реформування правоохоронної системи України, зокрема органів поліції, надзвичайно актуальними є питання забезпечення соціально-сервісної орієнтації діяльності поліції, спрямування її на забезпечення повної та безпосередньої реалізації прав і свобод людини та громадянина, розроблення нових форм і методів діяльності органів та підрозділів поліції у сфері реалізації правоохоронної функції держави з урахуванням загальновизнаних міжнародних стандартів. Серед основних завдань Національної поліції Україні слід назвати: 1) реалізацію державної політики у сферах забезпечення охорони прав та свобод людини, інтересів суспільства й держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; 2) внесення на розгляд міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики в зазначених сферах; 3) надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [10, с. 37].

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 та Положення про Національну поліцію від 28.10.2015, до основних заходів, що вживають органи Національної поліції України в рамках адміністративної діяльності, слід віднести такі [10; 9]: здійснення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень; виявлення причин та умов, що сприяють учиненню адміністративних правопорушень, ужиття у межах своєї компетенції заходів для їх усунення; ужиття заходів із метою виявлення адміністративних правопорушень; припинення виявлених адміністративних правопорушень; ужиття заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення; здійснення своєчасного реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події; у випадках, визначених законом, здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення, прийняття рішення про застосування адміністративних стягнень та забезпечення їх виконання; доставлення у випадках і порядку, визначених законом, затриманих осіб, які вчинили адміністративне правопорушення; ужиття заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях; регулювання дорожнього руху та здійснення контролю за дотриманням Правил дорожнього руху його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі; видання відповідно до закону дозволів на рух окремих категорій транспортних засобів; у випадках, визначених законом, видання та погодження дозвільних документів у сфері безпеки дорожнього руху; ужиття всіх можливих заходів для надання невідкладної, зокрема домедичної і медичної, допомоги особам, які постраждали внаслідок кримінальних чи адміністративних правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в ситуації, небезпечній для їхнього життя чи здоров'я; у межах своєї компетенції, визначеної законом, здійснення контролю над дотриманням вимог законів та інших нормативно-правових актів щодо опіки, піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, ужиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей, а також соціального патронажу щодо дітей, які відбували пока-

рання у виді позбавлення волі; ужиття заходів для запобігання та припинення насильства в сім'ї; здійснення контролю над дотриманням фізичними та юридичними особами спеціальних правил і порядку зберігання та використання зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту й активної оборони, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів, матеріалів та речовин, на які поширюється дозвільна система органів внутрішніх справ; ужиття заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку під час примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), а також ужиття заходів, спрямованих на усунення загроз життю і здоров'ю державних виконавців, приватних виконавців та інших осіб, які беруть участь у вчиненні виконавчих дій, здійснення приводу у виконавчому провадженні; здійснення розгляду звернень громадян з питань, пов'язаних із діяльністю Національної поліції, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління, тощо [2, с. 39–40].

У результаті аналізу змісту правотворчої, правозастосовної та правоохоронної діяльності органів поліції України можна дійти висновку, що зазначені форми діяльності мають бути обов'язково збалансованими, розвиватися паралельно одна з одною та орієнтуватися на досягнення єдиної кінцевої мети діяльності органів поліції. Таким чином, *адміністративна діяльність органів поліції України* являє собою самостійний вид діяльності органів поліції, що носить владний виконавчо-розпорядчий характер і полягає у реалізації ними в межах своєї компетенції зовнішніх адміністративно-процедурних та адміністративно-юрисдикційних повноважень, а також у здійсненні внутрішньоорганізаційної діяльності для забезпечення чіткого функціонування підрозділів органів поліції [2, с. 41].

Так, найбільшу соціальну цінність з усього комплексу правоохоронних дій, реалізованих поліцією під час виконання адміністративної діяльності, мають виявлення та припинення, які, з одного боку, дають змогу вжити заходів із припинення адміністративних правопорушень у сфері фінансів та інвестиційної діяльності, а з іншого – забезпечити невідворотність настання адміністративної відповідальності за їх учинення [7, с. 78].

Самостійним напрямом протидії адміністративним правопорушенням у зазначеній сфері, здійснюваним поліцією, виступає попередження. Попередження є багаторівневою системою державних та громадських заходів, спрямованих на виявлення, ослаблення й нейтралізацію причин і умов учинення правопорушень та злочинності у цілому, її окремих видів, а також на утримання від переходу або повернення на злочинний шлях осіб з асоціальним (протиправним) минулим або сьогоденням.

Отже, зміст попередження становлять виявлення, обмеження або усунення в межах своєї компетенції причин та умов конкретних видів адміністративних правопорушень у сфері фінансів та інвестиційної діяльності, виявлення осіб, здатних здійснити зазначені правопорушення, та проведення з ними необхідної роботи. Єдність природи правопорушень та злочинів у сфері фінансів та інвестиційної діяльності дає змогу зробити висновок про те, що попередження може бути орієнтоване і на профілактику злочинів у даній сфері [7, с. 78].

Можна виділити такі рівні (стадії) попередження правопорушень та злочинів:

I. Профілактика.

II. Запобігання правопорушенням та злочинам.

III. Припинення правопорушень та злочинів.

I. Отже, *профілактика* являє собою сукупність спеціальних заходів, спрямованих на мінімізацію криміногенних факторів, виявлення осіб, схильних до вчинення адміністративних правопорушень та злочинів, а також причин і умов виникнення та поширення окремих видів (форм) противоправної діяльності.

Профілактика злочинів та інших правопорушень буває різних видів, а саме:

а) загальна профілактика, котра спрямована на виявлення, усунення, мінімізацію причин і умов вчинення правопорушень та злочинності у цілому, а також підвищення рівня правосвідомості населення. Вона орієнтована на неперсоніфіковане коло осіб (громадян країни, регіону, населеного пункту);

б) спеціальна профілактика – це система впливу на причини та умови злочинності та правопорушень, що стосується окремих соціальних груп, сфер діяльності та об'єктів, що характеризуються підвищеною ймовірністю вчинення протиправних дій;

в) індивідуальна профілактика, яка здійснюється щодо конкретних осіб, чия поведінка вказує на можливість учинення злочину або іншого правопорушення. До заходів індивідуальної профілактики належать: профілактична бесіда (ознайомча, виховна, попереджувальна); винесення подання про усунення причин та умов, що сприяють учиненню злочинів та адміністративних

правопорушень; направлення інформації про протиправну поведінку особи за місцем її навчання або роботи для вжиття до нього заходів громадського (колективного) впливу; профілактичний облік та контроль; установлення особливих вимог до поведінки правопорушника; адміністративний нагляд; примусові заходи медичного характеру та виховного впливу; надання соціальної та психологічної допомоги.

До методів індивідуального попереджувального впливу органів Національної поліції адміністративних правопорушень у сфері фінансів та інвестиційної діяльності належать переконання, надання допомоги та примус.

Переконання – це сукупність виховних, пропагандистських, роз'яснювальних заходів, здійснюваних із метою зміни асоціальної спрямованості особистості та переорієнтування її на суспільно схвалювані форми поведінки. До таких форм, що здійснюється посадовими особами органів Національної поліції, належать: проведення виступів та звітів перед населенням за місцем проживання, на об'єктах здійснення інвестиційної діяльності з питань стану протидії адміністративним правопорушенням; профілактичні бесіди із суб'єктами інвестиційної діяльності, які раніше вчиняли адміністративні правопорушення у цій сфері; обговорення поведінки інвесторів та інших учасників інвестиційної діяльності, котрі допустили вчинення адміністративного правопорушення, на засіданнях асоціацій (спілок) інвесторів [7, с. 79].

Надання допомоги в адаптації (ресоціалізації) особистості полягає у сприянні працевлаштуванню, визначенні місця проживання, наданні психологічних, педагогічних, медичних, консультативно-правових послуг тощо.

Примус реалізується в тому разі, якщо перші два методи виявляються неефективними або того вимагає ситуація, що склалася. До заходів примусу відносяться попереджувальні, запобіжні, процесуально-забезпечувальні, відновлювальні заходи, а також заходи юридичної відповідальності.

У сфері захисту інвестицій примус може реалізовуватися, наприклад, через: внесення подань (приписів) та пропозицій до органів державної влади, місцевого самоврядування, юридичним особам, громадським об'єднанням та громадянам, які здійснюють інвестиційну діяльність, про усунення обставин, що сприяли вчиненню адміністративних правопорушень; внесення попереджень власникам ліцензій (дозволів); відмову у видачі, продовженні ліцензій (дозволів) [7, с. 79].

II. Запобігання правопорушенням та злочинам – це така діяльність правоохоронних органів, що спрямована на недопущення вчинення правопорушень та злочинів на етапі їх задуму і підготовки. Виявлення адміністративних правопорушень у сфері фінансів та інвестиційної діяльності являє собою знаходження та юридичну фіксацію в адміністративно-процесуальних документах ознак конкретних адміністративних правопорушень уповноваженими на те підрозділами органів Національної поліції України у ході здійснення функцій адміністративного нагляду за додержанням законодавства про інвестиційну діяльність. Особливість виявлення адміністративних правопорушень як правового явища полягає у тому, що воно обов'язково пов'язане з юридичною фіксацією ознак конкретних адміністративних деліктів у сфері інвестиційної діяльності [7, с. 79]. Це підтверджується і включенням окремих положень до КУпАП, а саме ст. 222, що закріплює адміністративно-юрисдикційні повноваження значної кількості посадових осіб поліції щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення у сфері фінансів та інвестиційної діяльності. Оскільки протокол є єдиною формалізованою підставою для подальшого провадження у справі про адміністративне правопорушення, то від того, наскільки грамотно його складено, залежать правильність розгляду справи по суті й обґрунтованість прийнятого рішення. Перелік відомостей, які мають бути відображені в протоколі про адміністративне правопорушення, вказано у ст. 256 КУпАП і деталізовано в Наказі МВС України від 06.11.2015 № 1376 «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції», Наказі МВС України від 06.11.2015 № 1377 «Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах поліції заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події», а також у Наказі МВС України від 07.11.2015 № 1395 «Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейських матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі».

III. Припинення правопорушень та злочинів, яке спрямоване на недопущення закінчення протиправного або злочинного діяння, то є попередження суспільно небезпечних наслідків учинення проступку чи злочину. Найбільш повно цей напрям протидії адміністративним правопорушенням у розглянутій сфері розкривається за допомогою адміністративних запобіжних заходів, які позбавляють правопорушника фактичної можливості продовжувати розпочате адміністратив-

не правопорушення. У числі запобіжних заходів, застосовуваних поліцією, можна виділити такі: вимога від громадян і посадових осіб припинення адміністративного правопорушення; призупинення дії ліцензій; вилучення необхідних речей та документів (наприклад, зразків сировини і продукції); призупинення діяльності суб'єктів господарювання, а також інвесторів та учасників, які здійснюють інвестиційну діяльність, тощо [7, с. 81].

Аналіз наукової літератури дає змогу класифікувати застосовувані органами Національної поліції заходи захисту щодо виявлення адміністративних правопорушень у сфері фінансів та інвестиційної діяльності на такі групи [7, с. 80]: 1. Перевірка документів (наприклад, перевірка у фізичних та юридичних осіб дозволів (ліцензій) на вчинення певних дій або заняття певною діяльністю). 2. Здійснення особистих оглядів та оглядів, наприклад, приміщень, територій, речей і документів, котрі належать суб'єкту інвестиційної діяльності, а також транспортного засобу. 3. Проведення перевірок (проведення перевірок інвесторів та інших учасників інвестиційної діяльності).

Висновки. Отже, сьогодні переглядаються підходи до змісту правоохоронних функцій держави та діяльності правоохоронних органів, зокрема адміністративної діяльності органів Національної поліції. Боротьба з адміністративними правопорушеннями у сфері фінансів та інвестиційної діяльності вимагає ефективності діяльності не лише органів Національної поліції як одного з видів їхньої правоохоронної діяльності, а й усіх гілок державної влади, а також підвищення почуття обов'язку та відповідальності перед державою самих громадян.

Список використаних джерел:

1. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ : підручник / В.Я. Настюк та ін. ; за заг. ред. В.Я. Настюка ; Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». Харків : Право, 2013. 471 с.

2. Адміністративна діяльність органів поліції України : підручник / О.І. Безпалова та ін. ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В.В. Сокуренка ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : ХНУВС, 2017. 432 с.

3. Бахрах Д.Н., Хазанов С.Д., Демин А.В. Административное право России : учебник. Москва : Норма-Инфра-М, 2002. 623 с.

4. Бекетов О.И., Бочаров С.Н. Административная деятельность органов внутренних дел. Общая часть : учебник. Москва : ЦОКР МВД России, 2009. 264 с.

5. Демидов Ю.Н., Костенников М.В., Куракин А.В. Административная деятельность органов внутренних дел. Часть 1. Общая часть : учебник. Домодедово : ВИПК МВД России, 2016. 285 с.

6. Коренев А.П. Административная деятельность органов внутренних дел. Особенная часть ; 2-е изд., с изм. и доп. Москва : Щит, 1999. 384 с.

7. Леднева И.В. Проблема профилактики административных правонарушений в сфере предпринимательской деятельности. *Юридическая наука и практика. Вестник Нижегородской академии МВД России*. 2012. № 20. С. 78–81.

8. Матвеев С.П., Матвеева Т.А. Содержание администртаивной деятельности полиции. *Воронежский институт МВД России*. 2018. URL: https://docplayer.ru/80956508-Soderzhanie-administrativnoy-deyatelnosti-policii-s-p-matveev-voronezhskiy-institut-mvd-rossii-t-a-matveeva.html (дата обращения: 15.02.2020).

9. Про затвердження Положення про Національну поліцію : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-п (дата звернення: 27.01.2020).

10. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2015. № 40–41. Ст. 379.